

Arrest

nr. 87 263 van 10 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 februari 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 februari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 maart 2012.

1.3. Op 27 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 april 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit en bent u een soenniet van Arabische origine. U bent geboren in Bagdad en heeft daar ook steeds gewoond. U bent gehuwd en heeft drie kinderen. U maakte in Bagdad de middelbare school af en ging vervolgens aan de slag als verkoper van tweedehandswagens en als taxichauffeur.

U woonde sinds 1998 in de Al Khadraa wijk in Bagdad. Doordat de sjiïeten de overhand kregen in de regering merkte u de laatste tijd een verslechterde veiligheidssituatie op voor soennieten in uw wijk. U had het gevoel dagelijks bedreigd te worden. Er werden ook meer en meer vroegere leden van de Baath partij gearresteerd op arbitraire basis en dit ongeacht de rang die zij vroeger bekleedden binnen deze partij. U was zelf lid geweest van de Baath partij sinds 1983, u had de rang van Adu Amil en u vreesde dus ook te worden gearresteerd zonder reden.

Twee van uw broers, Hasan en Raed, werkten bij de federale politie. Hasan was administratief medewerker bij een rekruteringscenter en Raed was een agent. Door hun contacten binnen de politie was u telkens op de hoogte van wanneer de volgende arrestaties in uw wijk gingen plaatsvinden, hierdoor had u voldoende tijd om u uit de voeten te maken. In februari en juli 2011 werd uw huis doorzocht maar u was telkens weg op deze momenten. Ook uw broer Ali, een vroegere ambtenaar van het ministerie van buitenlandse zaken onder Saddam en Baath-lid met rang van Adu Firqa vreesde opgepakt te worden. Uw broer Raed verliet echter de politie in september 2011 omdat hij te veel opdrachten kreeg om arrestaties uit te voeren zonder dat daarvoor een wettelijke basis aanwezig was. Hij zou ook problemen hebben hierdoor met zijn oversten.

Op 4 oktober 2011 kreeg u een dreigbrief van het Mehdi leger waarin stond dat u uw huis moest verlaten, indien u dit niet deed zouden ze u vermoorden. U ging hierop klacht indienen bij de politie maar deze vertelden u dat zij u geen afdoende bescherming konden bieden. Ze noteerden uw verklaring en kwamen langs bij u thuis om te zien waar u de dreigbrief gevonden had. U besliste voor alle zekerheid uw huis te verlaten en u woonde afwisselend bij uw broers Hasan en Ali en bij uw schoonbroer Hamid.

U vreest in Irak te worden vervolgd door zowel het Mehdi leger als door de Iraakse autoriteiten vanwege uw voormalig Baathlidmaatschap.

Uiteindelijk besliste u Irak te verlaten. U vertrok op 30 januari 2012 richting Turkije van waaruit u doorreisde naar België. U kwam hier aan op 15 februari 2012 en u vroeg dezelfde dag nog asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart uitgegeven op 17 september 2009, uw nationaliteitsbewijs en dat van uw vrouw, uw woonstkaart uitgegeven in augustus 1999, uw rijbewijs van 17 juni 1996, uw huwelijksakte van 20 oktober 1990, een proces verbaal van het politiekantoor Bab Al Muazzem van 4 oktober 2011, een dreigbrief van het Mehdi leger van 4 oktober 2011, de identiteitskaarten van uw vrouw en kinderen, de werkbadges van uw broers Raed en Hasan en tenslotte nog uw woonstkaart die werd uitgegeven op 15 februari 2010.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Irak verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst weet u uw voormalig lidmaatschap van de Baath partij geenszins aannemelijk te maken, hetgeen toch het kernelement uitmaakt van uw asielaanvraag. Zo weet u wel een aantal basisaspecten weer te geven zoals onder andere de verschillende graden binnen de Baathpartij, de basisprincipes en de slogan van de partij (CGVS, pp. 18 – 19) maar daartegenover staat dat uw verklaringen betreffende de invulling en de rol van de verschillende partijrangen en de promotie tussen deze rangen dermate haaks staan op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat wij enkel kunnen besluiten dat u geen lid was van de Baath partij of althans niet de graad had die u beweert te hebben. Zo beweert u dat om de rang van "Adu Amil" te halen, hetgeen u beweerde te hebben, u sinds de jaren '80 helemaal geen specifieke taken meer diende uit te voeren en dat u die graad louter kreeg op basis van anciënniteit. Het enige dat u moest doen was soms mensen mobiliseren voor een demonstratie ter ondersteuning van de president. U moest al zeker geen mensen in het oog houden of informatie doorgeven aan inlichtingendiensten (CGVS, p. 10, pp. 18 – 19). Hetzelfde beweerde u voor de rang die uw broer Ali bekleedde, namelijk "Adu Firqa." Ook deze rang zou je louter door het verloop der tijd verkrijgen en je moest ook hiervoor uw loyaliteit ten aanzien van de partij niet bewijzen door specifieke diensten te leveren (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt blijkt echter dat men als "Adu Amil" zijn loyaliteit aan het bewind wel degelijk dient te hebben bewezen, bijvoorbeeld door het verschaffen van gevoelige informatie aan veiligheids- en inlichtingendiensten, het verlenen van hulp bij arrestaties, het bemannen van controleposten, het

ondervragen van gedetineerden. Als "Adu Firqa" bestonden de activiteiten voor de partij uit het bedrijven van propaganda, werving van nieuwe leden, verzamelen van informatie over vermeend anti-regeringsgezinde personen, assisteren van veiligheids –en inlichtingendiensten. Het was aan deze leden ook wettelijk toegestaan verdachten in te rekenen, volgens procedures die het rechterlijk systeem omzeilen. Zij voerden een reeks klassieke politionele functies uit. Volgens uw verklaringen kregen ook enkel leden met de rang "Adu Shu'bah" een loon (CGVS, p. 19). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt kreeg men echter reeds vanaf het niveau van "Adu Firqa" maandelijks financiële privileges toegekend. Indien uw broer werkelijk deze rang had bekleed dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Gezien geen geloof kan gehecht worden aan uw voormalig lidmaatschap van de Baath partij komen ook uw beweringen als zou u vervolgd worden hiervoor op de helling te staan.

Los hiervan blijkt nog uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er inderdaad omstreeks oktober - november 2011 heel wat vroegere Baath-partijleden en militaire officieren in Irak gearresteerd werden. Deze Baath leden waren echter allen senior leden van het vroegere regime, allen hadden zij de graad van "Adu Firqa" of hoger en dit in tegenstelling tot uw bewering dat alle Baathisten geïnterneerd worden onafhankelijk van hun vroegere rang binnen de partij (CGVS, p. 7). Dus indien u een Baathist zou zijn met de rang van "Adu Amil", quod non, dan nog zouden er geen redenen zijn om aan te nemen dat de autoriteiten u daarom zouden vervolgen.

Ook betreffende een tweede element uit uw asielrelaas, namelijk het feit dat uw broers agenten waren bij de federale politie, rijzen een aantal vragen. Vooreerst weet u hiervan geen aanvaardbaar bewijsstuk neer te leggen. Wat betreft de werkbades die u neerlegt dient gesteld te worden dat blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat bijna alle officiële Iraakse documenten eenvoudigweg te verkrijgen zijn tegen betaling. Los daarvan vertonen deze badges nog een aantal eigenaardigheden. Op het pasje van uw broer Raed staat dat zijn rang "Muntasib (=lid)" is terwijl u verklaart dat hij bij de federale politie werkt (CGVS, p. 13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Muntasib als rang niet bestaat binnen de federale politie. Daarnaast is de badge van Raed slechts geldig tot maart 2009 en die van Hasan tot februari 2006. U beweert dat dit nog geldige badges zijn en dat indien ze andere, recentere badges hadden ze u die wel hadden opgestuurd. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat men in Irak waar de gebouwen van de veiligheidstroepen dagdagelijks worden aangevallen toegangsbadges zou toestaan waarvan de geldigheidsdatum ruimschoots overschreden is.

Verder bemerken we ook nog een aantal merkwaardigheden betreffende uw verklaringen over de problemen die uw broer Raed zou gekend hebben als federaal politieagent. Zo verklaarde u dat hij problemen kende met zijn bazen omdat hij weigerde bepaalde opdrachten uit te voeren gezien zij niet op een wettelijke basis steunden (CGVS, p. 9). Hij zou daarom een maand voordat u de bedreiging gekregen had, dus omstreeks september 2011, de politie verlaten hebben. Indien hij die opdrachten niet zou uitvoeren zou hij vermoord worden (CGVS, p. 16). Toch kreeg uw broer na de bedreiging die u gekregen had nog steeds informatie van de politie met betrekking tot op til zijnde arrestaties van ex Baath-leden (CGVS, p.17) en ging hij ook met u mee klacht indienen bij de politie tegen de bedreiging die u kreeg vanwege het Mehdi leger (CGVS, p. 11). Indien uw broer werkelijk ernstige problemen zou hebben met zijn oversten dan kan men redelijkerwijs verwachten dat hij zich niet vrijwillig op een politiestation gaat vertonen en lijkt het ook weinig waarschijnlijk dat hij nog toegang heeft tot gevoelige informatie betreffende geplande arrestaties. Deze verschillende ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de werkzaamheden van uw broers bij de Iraakse politie ondergraven nog verder uw algemene geloofwaardigheid.

In het licht van al het voorgaande stellen we ons ook ernstige vragen met betrekking tot de bedreiging die u ontvangen heeft vanwege het Mehdi leger. Vooreerst weet u ook hier geen objectief bewijs van neer te leggen. Zowel de dreigbrief als het proces verbaal dat u voorlegt betreffen documenten die men op eenvoudige wijze kan namaken en zoals eerder gesteld blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat bijna alle officiële Iraakse documenten eenvoudigweg te verkrijgen zijn tegen betaling. Vooreerst verklaart u dat u door het Mehdi leger zou geïnterneerd worden vanwege uw voormalig lidmaatschap van de Baath partij waarvan eerder al werd aangetoond dat hieraan weinig of geen geloof kan gehecht worden (CGVS, 18). Daarnaast betreft het volgens uw verklaringen ook een éénmalige bedreiging waartegen u klacht indiende bij de politie, deze bij u ter plaatse kwam en waarna u geen andere bedreigingen meer kreeg noch verdere problemen meer kende (CGVS, pp. 10 – 11; pp. 15 – 17).

Tenslotte is het ook heel merkwaardig dat u vanwege uw problemen vlucht naar uw broer Ali, waarvan u verklaart dat hijzelf problemen kent vanwege zijn voormalig lidmaatschap van de Baath-partij (CGVS, p. 17) en ook het feit dat u pas drie maand na uw eerste en enige bedreiging besliste om uw land van herkomst te verlaten (CGVS, pp. 13 – 14) doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw toekomstige vrees.

Al het bovenstaande noopt ons ertoe te besluiten dat er aan de door u aangebrachte kernelementen uit uw asielrelaas, geen geloof kan gehecht worden en dat deze feiten geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van het Vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van art. 48/4, §2, a en b.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenvermelde conclusie. Uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart, alsook die van uw vrouw en kinderen tonen enkel jullie nationaliteit en identiteit aan die hier niet in vraag worden gesteld. Uw woonstkaart toont enkel aan dat u een eigen woonst hebt gehad in Irak hetgeen evenmin betwijfeld wordt. Uw huwelijksakte toont aan dat u gehuwd bent en uw rijbewijs toont aan dat u gemachtigd bent om in Irak met de wagen te rijden. Beide voorgaande elementen worden evenmin in twijfel getrokken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het

kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij zijn voormalig lidmaatschap van de Baath-partij niet aannemelijk weet te maken, (ii) uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er inderdaad omstreeks oktober – november 2011 heel wat vroegere Baath-leden en militaire officieren in Irak gearresteerd werden maar deze Baath-leden allen senior leden van het vroegere regime waren, (iii) ook over het feit dat zijn broers agenten waren bij de federale politie een aantal vragen rijzen, (iv) er nog een aantal merkwaardigheden zijn betreffende zijn verklaringen over de problemen die zijn broer R. zou gekend hebben als federaal politieagent, (v) in het licht van het voorgaande er ernstige vragen kunnen gesteld worden met betrekking tot de bedreiging die hij ontvangen heeft vanwege het Mehdi-leger, (vi) het ook heel merkwaardig is dat hij vanwege zijn problemen naar zijn broer A. vlucht die zelf problemen kent vanwege zijn Baath-lidmaatschap en ook het feit dat hij pas drie maand na zijn eerste en enige bedreiging besliste om zijn land van herkomst te verlaten, en (vii) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.1. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat hij ten tijde van het regime van Saddam Hoessein als verkoper in tweedehandswagens en taxichauffeur was en geen functie had bij de overheid. Verzoeker was volgens eigen zeggen wel lid van de Baath-partij sinds 1983 en had de rang van ‘adu amil’.

2.3.2. Verzoeker betwist ten stelligste dat hij zou gezegd hebben dat de graad van 'adu Amil' en 'adu Firqa' enkel kon gehaald worden op basis van anciënniteit en beweert thans dat hij en zijn broer gedurende de jaren van hun lidmaatschap allerlei specifieke taken hadden verricht voor de partij. Verzoeker vervolgt dat zijn broer een bepaald 'financieel privilege' kreeg maar niet elke maand een bepaald 'loon' uitgekeerd kreeg en hij vraagt dat zijn lidmaatschap bij de Baath veel grondiger wordt onderzocht.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens het gehoor klaar en duidelijk stelde dat sinds de jaren '80 de activiteiten aanzienlijk afgenomen waren (gehoor, CGVS, p. 10), hij *"niet zo belangrijke en bijzondere activiteit (had) gedaan. Je (...) eerst Sadiq, erna Nasir (wordt) en geleidelijk door de jaren (...) je gepromoveerd (wordt) zonder enige bijzondere activiteiten uit te oefenen. (...) Dus u kon overgaan vd ene nr de andere graad dr anciënniteit? Ja dat klopt. Dat heeft niets te maken met wat je doet dr Baath. Het hoger niveau moet wel educatieve en ideologische dingen doen vr de partij."*

Geconfronteerd met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier stelde verzoeker *"Zoals ik zie, ik ben de ltste jaren niet zo druk bezig geweest met activiteiten vd Baath partij. De meeste educatieve en ideologie dingen waren afgenomen, Maar als lid moest je vergaderingen bijwonen, demonstraties organiseren ter steun vd president en mensen mobiliseren voor die betogingen. Dat was het eigenlijk, ook aanwezig zijn bij seminaries en conferenties. En uw wijk ih oog houden en infrmatie doorgeven aan inlichtingendiensten moest dat ook doen? Neen dat moest je niet doen als baatist. Ikzelf heb dat niet gedaan en meegemaakt. Niemand vroeg me om zoiets te doen. (...) Waaruit bestond uw taak als Adu Amil? Geen specifieke taken. Volgens onze info moest een Adu Amil toch bepaalde zaken doen of gedaan hebben om zo hoog te geraken? Dat soort taken kreeg ik niet. (...)"* (gehoor CHVS, p. 18-19).

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat om het tot 'adu amil' te maken, dit wil zeggen 'volwaardig lid' van een lokale cel, men hiervoor over het algemeen zijn loyaliteit aan het bewind wel degelijk dient te hebben bewezen, bijvoorbeeld door het verschaffen van gevoelige informatie aan veiligheids- en inlichtingendiensten, het verlenen van hulp bij arrestaties, het bemannen van controleposten, het ondervragen van gedetineerden, en over het algemeen een 'adu amil' aan het hoofd stond van een aantal cellen van lager gerankte leden en verantwoordelijk was voor een tiental straten (adm. doss., landeninformatie stuk 15, 1, CEDOCA IRQ2012-027w, p. 2). Gelet op verzoekers vage verklaringen over de inhoud van de activiteiten / werkzaamheden van een 'adu amil' die niet overeenkomen met de informatie kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct vaststellen dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij binnen de Baath-partij deze rang had.

Uit dezelfde informatie blijkt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, dat men vanaf het stadium van 'adu firqa' maandelijks belangrijke financiële privileges genoot.

Dat verzoeker een aantal gegevens wel kende over de Baath-partij zoals de basisaspecten, de graden binnen de partij, de basisprincipes en de slogan van de partij, wijzigt niets aan de vaststelling dat hij niet concreet aannemelijk kan maken dat hij en zijn broer, respectievelijk de graad van 'adu amil' en 'adu firqa' hadden'.

2.4. Met de loutere bewering dat in de praktijk wel degelijk alle Baathisten werden gevisieerd onafhankelijk van hun rang, ontkracht verzoeker de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet. Daaruit blijkt immers dat in totaal 655 hooggeplaatste Baath-leden gevisieerd en gearresteerd werden. Uit de lezing van het antwoord blijkt dat het gaat om Baath-leden (niveau firqa- en shuba-leden), vooral militairen en officieren van de geheime dienst die onder het regime van Saddam Hussein werkten, omdat ze er van verdacht werden bij een terroristische aanslag in Irak betrokken te zijn geweest of omdat ze een bedreiging vormden voor de veiligheid en de stabiliteit in Irak. Indien verzoeker kritiek heeft op de inhoud van het antwoord (landeninformatie stuk 15, 2 Irak: Arrestaties van leden van de Baath-partij 20 december 2011), dat steunt op verschillende objectieve bronnen, op de vraag naar de arrestaties van leden van de Baath-partij dan moet hij minstens een begin van bewijs aanbrengen betreffende de onjuistheid van dit advies en volstaan blote beweringen niet in het minst.

2.5. Wat betreft de geldigheid van de badges van verzoekers broers ontkracht verzoeker de vaststellingen, met name dat de rang 'Muntasib' niet bestaat en de badge van R. geldig was tot maart 2009 en van H. tot februari 2006, niet met een blote bewering dat deze badges nog altijd geldig waren. De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele

verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. In tegenstelling tot wat verzoeker meent kunnen de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat in casu het geval. Gelet op de vaststellingen dat de rang 'Muntasib' niet bestaat, de badges geldig waren respectievelijk tot 2009 en 2006 en uit informatie blijkt dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn (landeninformatie stuk14, 3), kan het voorleggen van deze badges bezwaarlijk in aanmerking worden genomen ter staving van verzoekers relaas en kunnen deze badges de vaststellingen omtrent verzoekers verklaringen niet in een ander daglicht plaatsen.

2.6. De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder onderuit gehaald vermits hij enerzijds beweert geïnterviewd te worden en vreest gearresteerd te worden door de politie omwille van zijn Baath-verleden en zijn broer problemen kende met de politie omdat hij als politieagent bepaalde taken niet had willen uitvoeren, en anderzijds hij samen met zijn broer klacht gaat indienen bij de politie tegen de bedreiging van het Mehdi-leger. Tot slot kan er nog op gewezen worden dat aangezien verzoeker zijn profiel als Baath-lid, meer bepaald 'adu amil', niet aannemelijk heeft gemaakt, zijn vervolging door het Mehdi-leger en de Iraakse autoriteiten evenmin geloofwaardig is. Wat de bewijswaarde van de dreigbrief en het proces-verbaal betreft herhaalt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8.1. Verzoeker is afkomstig uit Irak, Bagdad zodat in casu dient te worden nagegaan of in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder sprake is van een gewapend conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ("Subject Related Briefing (SRB) "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. BAGDAD" van 5 januari 2012) **en de ter terechtzitting neergelegde updates (Chronologie Irak 2012/4 en 2012/5)** is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8.2. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

2.8.3. Volledigheidshalve wijst de Raad op rechtspraak van het EHRM van 20 januari 2009 (*F.H. v. Zweden*, nr. 32621/06) waarin wordt geoordeeld dat hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de betrokken vreemdeling enkel vanwege terugkeer naar zijn land reeds een risico loopt op een behandeling die een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (§93).

Het EHRM heeft bij zijn beoordeling van de situatie in Irak onder meer rekening gehouden met het UNHCR-rapport "*Strategy for the Iraq Situation van januari 2007*" en komt tot het oordeel dat de situatie in Irak in 2008 is verbeterd en dat, hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de desbetreffende vreemdeling enkel hierdoor bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In voornoemd arrest van het EHRM wordt de preciaire veiligheidssituatie in Irak onderkend (§91), doch wordt erop gewezen dat deze situatie in het laatste jaar verbeterd (§64, §65, §91) is hetgeen blijkt uit de overdracht voor de handhaving van de veiligheidssituatie van de US troepen naar de Iraakse troepen, het afgekondigde staakt het vuren van het Mehdi-leger in augustus 2008, een aanzienlijke vermindering van de dodelijke slachtoffers bij burgers en het feit dat Irakezen vrijwillig terugkeren, dit ondersteund door financiële tegemoetkomingen van de Iraakse autoriteiten. Het Hof vervolgt dat UNHCR, UN en het IOM weliswaar aan de verschillende landen vragen om zich te onthouden van gedwongen terugkeer naar Irak maar dat deze organisaties toegezegd hebben dat zij de nodige bijstand zullen verlenen voor diegene die terugkeren (§68, §70, §91). Het Hof wijst er bovendien op dat de aanbevelingen van de internationale organisaties gedeeltelijk zijn gebaseerd op de veiligheidssituatie maar eveneens op de praktische problemen voor diegene die terugkeren, zoals onderdak, gezondheidszorg en het terugvorderen van eigendom (§91). In casu blijkt dat verzoekers familie en gezin in Bagdad verblijven.

2.8.4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in overweging genomen de vaststelling dat de andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken en Nederland) geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie, en dit geldt voor Noord-, Centraal-, en Zuid-Irak (SRB, p. 28), kan in hoofde van verzoeker niet worden aangenomen dat hij in de gegeven omstandigheden in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut conform artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS